

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. maja 2024. godine
Ref.br.: RK 2436/24

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI26/24

Podnosilac zahteva

Rahim Ramadani

Ocena ustavnosti neutvrđenog akta javnog organa

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Rrahim Ramadani, iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva ne navodi koji konkretni akt javnog organa osporava pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva u svom zahtevu ne navodi koje pravo garantovano Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) je povređeno.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i u pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 2. februara 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo svoj zahtev Sudu.
6. Dana 7. februara 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu zahtev za pojašnjenje i obaveštenje o njegovom predmetu i priložio dodatnu dokumentaciju u vezi sa slučajem.
7. Dana 12. februara 2024. godine, predsednica Suda je odlukom [GJR. KI26/24] imenovala sudiju Envera Pecija za sudiju izvestioca, a odlukom [br. KSH. KI26/24] imenovala je Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Remzije Istrefi-Peci (članovi).
8. Dana 16. februara 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva.
9. Dana 22. februara 2024. godine, Sud je zatražio od podnosioca zahteva da obavesti Sud (i) koju odluku javnog organa osporava pred Sudom; (ii) da precizira koja su ustavna prava i slobode navodi da su mu povređena; kao i (iii) dostavi poslednju osporenu odluku zajedno sa drugim odlukama ili potrebnim dokumentima u vezi sa ovim zahtevom.
10. Dana 4. marta 2024. godine, podnosilac zahteva je dostavio odgovor Sudu u kome je istakao da traži naknadu za razliku u plati i priložio nekoliko dokumenata. Međutim, podnosilac zahteva nije precizirao koji akt javnog organa osporava, niti je precizirao koja su mu osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom povređena.
11. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi položio je zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, čime je započeo svoj mandat u Sudu.

12. Dana 30. aprila 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu da odbije zahtev po kratkom postupku.

Pregled činjenica

13. Sud podseća da je dana 18. septembra 2014. godine podnosilac zahteva po prvi put obratio se Sudu zahtevom za ocenu ustavnosti rešenja [CA. br. 2862/2014] Apelacionog suda, zahtev koji je Sud proglasio neprihvatljivim svojom rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju KI141/14.
14. Dana 28. oktobra 2015. godine podnosilac zahteva je po drugi put podneo zahtev Sudu za ocenu ustavnosti presude [CML.br. 6/2014] Vrhovnog suda Kosova, zahtev koji je Sud proglasio neprihvatljivim, rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju KI141/14.
15. Dana 19. juna 2017. godine, podnosilac zahteva je po treći put podneo zahtev Sudu za ocenu ustavnosti rešenja [CPP.br. 2/2017] Vrhovnog suda, zahtev koji je Sud proglasio neprihvatljivim, rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju KI170/17.
16. Dana 24. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je po četvrti put podneo zahtev Sudu za ocenu ustavnosti rešenja [Rev. A.U. br. 7/ 2019] Vrhovnog suda, zahtev koji je Sud proglasio neprihvatljivim, rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju KI170/17.
17. Dana 8. januara 2021. godine, podnosilac zahteva je po peti put podneo zahtev Sudu za ocenu ustavnosti presude [AC -I-15-0211-A0001] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda, zahtev koji je Sud proglasio neprihvatljivim, rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju KI03/21.
18. Podnosilac zahteva se u konkretnom slučaju obraća Sudu po šesti put.
19. Iz spisa predmeta proizilazi da neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja [CN. br. 94/2020] Apelacionog suda, kojom je odbačen kao nedozvoljen predlog podnosioca zahteva za obnavljanje postupka, zbog povrede odredaba parničnog postupka.
20. Dana 14. avgusta 2023. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 332/2022] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje [CN. br. 94/2020] od 10. juna 2021. godine Apelacionog suda. U obrazloženju svog rešenja, Apelacioni sud je istakao da pobijano rešenje nije obuhvaćeno bitnim povredama odredaba parničnog postupka, niti pogrešnom primenom materijalnog prava. S tim u vezi, Apelacioni sud je dodao da su u pobijanom rešenju sve činjenice koje su imale odlučujuću težinu za odbijanje kao nedozvoljenog predloga podnosioca zahteva za ponavljanje postupka, bile obrazložene u skladu sa stavom 1. člana 68. ZIP-a.
21. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva 5. decembra 2023. godine podneo žalbu Kancelariji državnog tužioca protiv obaveštenja [KMLC. br. 119/23] Kancelarije državnog tužioca od 2. novembra 2023. godine. u vezi sa ovom žalbom, Kancelarija državnog tužioca je 06. decembra 2023. godine obaveštenjem [KMLC. br. 119/23], obavestila podnosioca zahteva da ne postoji pravni osnov za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti.

22. Iz spisa predmeta, dalje, proizilazi da je podnosilac zahteva ponovo podneo Kancelariji državnog tužioca dopis kojim je osporio obaveštenje Kancelarije državnog tužioca [KMLC. br. 119/23] od 28. decembra 2023. godine, kao i neka ranija obaveštenja koja podnosilac zahteva nije priložio svom zahtevu pred Sudom.
23. Dana 24. januara 2024. godine, Kancelarija državnog tužioca je obaveštenjem [KMLC. br. 119/24], u vezi sa zahtevom podnosioca zahteva obavestila istog da se zahtev za zaštitu zakonitosti ne može pokrenuti. Iz gorepomenutog dopisa proizilazi da je podnosilac zahteva dostavio i druge dopise Kancelariji državnog tužioca, preko kojih je osporio obaveštenje [KMLC. br. 119/23] od 28. decembra 2023. godine, kao i druga ranija saopštenja. S tim u vezi, gore pomenutim dopisom Kancelarije državnog tužioca, naglašeno je da *„Zbog pojašnjavanja ovog slučaja, po zahtevu stranke, dočekali smo stranku na sastanku sa stručnim saradnikom predmeta da bismo razgovarati o navodima iznesenim u dopisu, uprkos tome što smo ga ranije obavestili zvaničnim dopisima u vezi sa slučajem.“*
24. Dana 30. aprila 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj koji je predložio sudija izvestilac i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu da odbije zahtev po kratkom postupku.

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva pred Sudom ne precizira akt javnog organa koji osporava, niti pojašnjava koja su mu Ustavom zagarantovana prava i osnovne slobode povređene.
26. Podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom za priznavanje prava na naknadu razlike u platama za period od 1. oktobra 2008. do januara 2020. godine, uključujući i zakonsku kamatu.
27. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da su reformom obrazovanja 2007. godine smanjena mesta za nastavnike u školama *„Ali sporazum između Vlade i USONK-a je bio da se diplomirani- kvalifikovani za mesta koja su radili sistematizuju negde gde ima mogućnosti. Oni iz Opštine-OUO me nisu nigde organizovali. [...]“*.
28. Dalje, podnosilac zahteva dodaje da je nakon zahteva upućenog NNOK-u, ovaj poslednji odlučio da ga vrati na njegovo prethodno radno mesto ili na bilo koje mesto koje odgovara njegovim kvalifikacijama. S tim u vezi, podnosilac zahteva ističe da je opština Priština podnosioca zahteva sistematizovala na radno mesto „bibliotekara“ na određeno vreme, i da ga uprkos njegovim zahtevima nisu vratili na prethodno radno mesto. Podnosilac zahteva dodaje da je na ovoj poziciji plata bila manja za 200 evra i da: *„Razliku u platama sam tražio od OUO-a, od Suda i do danas ništa. Evo odluke suda. Cp. Br. 27818/19 gde kaže da je primio razliku gde nije tačno, ja sam primio 13 plata dok sam bio nezaposlen 3750 evra. Ni centa za razliku. Kao Osnovni sud, rekao je i Apelacioni sud br. 2022:009306 koju sam dobio 22.9.2023. godine.“*
29. Podnosilac zahteva dalje dodaje: *„Ne pominjem članove jer nemam strpljenja da ih pogledam i analiziram, trebalo bi da ih pogledate pošto ste institucija koja voli ljudska i zakonska prava, koja su bliska jedna drugom. [...]“*
30. Pored toga, podnosilac zahteva takođe ističe da mu nije bila poznata plata bibliotekara, odnosno da je niža od plate nastavnika, iz razloga što nije navedena u ugovoru o radu.

31. Na kraju, podnosilac zahteva dodaje da: „*Prema odluci Osnovnog suda u predmetu E br. 2433/11 koja kaže da sam primio razliku nije TAČNA, već je čista laž, već sam prema tom predmetu i prema odluci NNOK-a dobio 13 plata što sam ostao van sistema rada dobio sam 3750 evra od prvog 1.9.2007. godine do 1.10.2008. godine kada me je opština vratila na posao po odluci NNOK iz 2008. godine gde ova odluka nije u potpunosti sprovedena. A za razliku nisam dobio ni centa. Stoga tražim razliku zajedno sa zakonskom kamatom od 1.10.2008-31.1.2020. godine. Iscrpio sam sva pravna sredstva, pa sam se pojavio na Ustavnom sudu, kao na primer Vrhovni sud za ponavljanje postupka preko Apelacionog suda, Državnog tužioca i Tužilačkog saveta. Vi možete da mi pomognete.*“

Prihvatljivost zahteva

32. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio kriterijume prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje definisane Zakonom i Poslovníkom o radu.
33. S tim u vezi, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnijele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

34. Sud se takođe poziva na članove 47. (Individualni zahtevi) i 48 (Tačnost podneska) Zakona, koji propisuju:

Član 47. (Individualni zahtevi)

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

Član 48. (Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

35. U kontekstu gore navedenih odredaba, Sud ističe da na osnovu člana 113. stava 7. Ustava, člana 47. stava 1. i člana 48. Zakona, podnosioci zahteva moraju da preciziraju konkretan akt javnog organa koji se osporava i takođe su u obavezi da razjasne koja su tačno prava i slobode za koje se navodi da su povređena.

36. U slučajevima kada zahtev ne ispunjava ustavne i zakonske kriterijume prihvatljivosti, Zakon i Poslovnik o radu propisuju proceduru koju treba da sledi Sud tako da se podnosiocu zahteva da mogućnost da kompletira i dopuni svoj zahtev.
37. S tim u vezi, Sud je dopisom od 22. februara 2024. godine zatražio od podnosioca zahteva da obavesti Sud (i) koju odluku javnog organa osporava pred Sudom; (ii) da precizira za koja ustavna prava i slobode navodi da su mu povređena; kao i (iii) da dostavi poslednju osporenu odluku zajedno sa drugim odlukama ili potrebnim dokumentima u vezi sa ovim zahtevom.
38. U skladu sa zahtevom Suda, podnosilac zahteva je 4. marta 2024. godine, u odgovoru dostavljenom Sudu, naglasio da traži naknadu za razliku u plati i priložio nekoliko dodatnih dokumenata. Međutim, podnosilac zahteva nije precizirao koji akt javnog organa osporava, niti je precizirao koja su Ustavom zagarantovana osnovna prava i slobode povređena i kako je došlo do njihove povrede.
39. U ovom aspektu, a uzimajući u obzir gore navedeno, Sud, na osnovu svog Poslovnika o radu, može odbiti zahtev po kratkom postupku.
40. U svetlu ovih činjenica, Sud se poziva na tačku (a) stava 2. pravila 54. (Odbacivanje i odbijanje zahteva) Poslovnika o radu, koje propisuje:

„[...]

(2) Sud može odlučiti da odbije zahtev po kratkom postupku:

(a) ako je zahtev nepotpun ili nejasan uprkos zahtevu ili zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni zahtev;

[...]“.

41. Sud podseća da podnosilac zahteva u svom prvobitnom zahtevu i u odgovoru od 4. marta 2024. godine pominje nekoliko odluka redovnih sudova, ali ne precizira koju od njih osporava pred Sudom, niti precizira koja osnovna prava i slobode, zagarantovana Ustavom, su mu povređena, kako to nalaže član 48. Zakona. Štaviše, u odgovoru od 4. marta 2024. godine, podnosilac zahteva ističe da: „*Nakon što ste mi tražili neka dokumenta i šaljem vam ih, i ujedno vam kažem da ne tražim ništa više osim razlike od 1.10.2008. godine do 31.1.2020. godine pošto mi pripada razlika između bibliotekara i profesora*“.
42. S tim u vezi, Sud ponovo ističe da teret izgradnje, pojašnjenja i ispunjenja zahteva pada na podnosioca zahteva, koji imaju direktan interes da Sud efikasno tretira njihove tvrdnje i navode. U slučajevima kada podnosioci zahteva ne odgovore na zahtev Suda za pojašnjenje i dopunu zahteva, Sud proglašava ove zahteve nejasnim i nepotpunim, i kao rezultat toga ne razmatra navode podnosioca zahteva (vidi slučajeve Suda, [KI13/23](#), podnositeljka zahteva *Marigona Djordjevic-Jakaj*, odluka o odbijanju zahteva od 29. avgusta 2023. godine, stav 22; [KI08/22](#), podnosilac zahteva *Bajram Santuri*, odluka o odbijanju zahteva od 06.07.2022. godine, stav 38; i [KI101/21](#), podnosilac zahteva „*T.U.P. Morina B*“, odluka o odbijanju zahteva od 08.09.2021. godine, stav 36).

43. Kao zaključak, Sud, na osnovu člana 48. Zakona i tačke (a) stava 2. pravila 54. (Odbacivanje i odbijanje zahteva) Poslovnika o radu, nalazi da je zahtev nepotpun i nejasan i treba ga odbaciti po kratkom postupku.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.1. i 113.7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 54. (2) (a) Poslovnika o radu, na sednici održanoj 30. aprila 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5., člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Enver Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani